

[Ole Espersen.]

I den forbindelse vil vi gerne takke partiet venstre, fordi dette parti så ganske klart tager afstand fra enhver form for reklamefinansiering af radio- og tv-virksomhed, og det går vi ud fra også gælder radio- og tv-virksomhed på lokalt plan. Vi må dog i den forbindelse nok erkende, at tv-virksomhed på lokalt plan i mere fast og systematisk form bliver der heller ikke mulighed for de første mange år.

Socialdemokratiet vil gerne give udtryk for tak til ministeren i anledning af det, der siges og er planlagt vedrørende de søfarendes muligheder. Det har været meget længe at få klaret deres muligheder for at se dansk tv og høre dansk radio, men som det fremgår af redegørelsen, er en løsning nu åbenbart på vej inden for en rimelig tid.

Socialdemokratiet fastholder, at en statslig finansiering af radio og fjernsyn er det rigtigste, at alle altså ikke skal betale det samme for at høre radio og fjernsyn, således som det er tilfældet i dag. Vi mener, det er urimeligt, at dette ret store beløb skal fordeles med samme antal kroner og øre på alle de forskellige skuldre, der findes, uanset hvilke byrder de kan bære.

Det er stadig vores principielle holdning, men vi vil også gerne give udtryk for, at man måske netop i år og sidste år, og måske kan vi frygte de kommende par år, kan have en vis betænkelighed ved denne principielle holdning. Vi har været vidne til, at politikere har ønsket at gribe ind i programvirksomheden ved at skære enkelte afdelingers budgetter ned. Når man altså ikke kan få ændret programmerne, som man vil, kan man, har man tænkt sig, i hvert fald skære ned på afdelingernes budgetter og derved svække programmerne. Hvis det er en almindelig politisk holdning, at man kan gå sådan frem, må man naturligvis befrygte en statslig finansiering, for så kunne en sådan holdning også finde udtryk i finansudvalget, også finde udtryk, når Danmarks radios budgetter skal godkendes i kulturministeriet. Derfor må vi erkende, at selv om vi altså fastholder vores princip, at en statsfinansiering er det rigtige, så må vi også sige, at netop i disse år bør vi nok tænke os om en ekstra gang.

Med hensyn til styringen af Danmarks radio er der fremlagt forskellige forslag. Jeg

skal henvise til vores kulturudvalgs forslag, hvorefter radiatorådets medlemstal bør ned-sættes til ca. 7 til 9 medlemmer, således at folketingspartierne altså ikke repræsenteres forholdsmæssigt eller på anden måde. Det er et forslag, og det er et forslag, der er begrundet i den meget vanskelige styringsmæssige situation, som vi i øjeblikket har. Der er noget værdifuldt i, at de forskellige holdninger i samfundet, eventuelt via folketinget, er repræsenteret i radiatorådet, men en sådan repræsentation skal næsten nødvendigvis ske forholdsmæssigt, og skal det ske på den måde, kommer vi i de store vanskeligheder, som vi ser nu.

Derfor ser vi ingen anden mulighed end at sikre et mere effektivt, og det vil sige et mindre omfattende, styrende organ. Det er motivet for forslaget i det kulturpolitiske udvalg, men kan samme mål nås på andre måder, er det klart, at vi er åbne for forhandlinger, men vi tror altså ikke på, at man skal have et radiatoråd, der består af forholdsmæssig repræsentation fra folketinget længere; dertil har erfaringerne været for dårlige. Det bliver nemt en slags kulturpolitisk plads for et slagsmål, og det kan være udmærket, dertil skal man bare have et repræsentantskab, som mødes sjældnere, som er et større forum, men som ikke har egentlig styrende funktioner; en styrende funktion, som radiatorådet har nu, skaber for stor usikkerhed især for medarbejderne.

Vi har med interesse læst venstres forslag til en ny radiostruktur, og der er ting og tendenser deri, som er sympatiske, og som vi kan tilslutte os. Det kan jeg sikkert senere få lejlighed til at kommentere mere indgående, jeg vil her blot sige, at der måske nok er ét udgangspunkt i forslaget, som vi ikke mener er helt korrekt: Danmarks radio er nok på papiret og juridisk set et monopol, men det er en så omfattende institution med så mange indgange, så mange selvstændige medarbejdere, at der virkelig er tale om alsidighed også i mulighederne for at henvende sig, for at medvirke og for at afsætte sine produkter, og derfor tror jeg nok, at et af de udgangspunkter, som venstre har for at splitte mono-polet, ikke er helt korrekt.

Det er mit håb, at vi i dag kan få en debat, der vil give vejledning til minister og til